



**OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Opole, 2026-03-19

Znak sprawy: NRU.8361.29.2026

DECYZJA Nr 22/2026

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce **BASEPOL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. Adama Mickiewicza 37/58, 01-625 Warszawa, KRS 0001007972, REGON 523919505, **karę pieniężną w wysokości 1500 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc pięćset 00/100), z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 19.01.2026 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił BASEPOL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. Adama Mickiewicza 37/58, 01-625 Warszawa, zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 27 i 30.01.2026 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.29.2026 z dnia 26.01.2026 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* przeprowadzili kontrolę w sklepie XXX, w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.



Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych 250 partii towarów oferowanych do sprzedaży w kontrolowanym sklepie, stwierdzając nieprawidłowości w 33 przypadkach, polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych.

Nieprawidłowości dotyczące uwidaczniania cen jednostkowych stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Ponadto w toku kontroli stwierdzono, że na wybrane towary obowiązywały obniżone ceny. Kontrolą w tym zakresie objęto 24 towary, które stanowiły 100 % produktów objętych obniżką, w tym 11 partii obuwia i 13 partii odzieży. Analiza informacji zawartych na pudełkach kartonowych oraz etykietach jednostkowych produktów wykazała, że:

- przy wszystkich 24 produktach oferowanych w obniżonych cenach brak było informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co narusza art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*,
- przy wszystkich 24 produktach uwidocznione na zielonych i pomarańczowych metkach ceny nie posiadały żadnej informacji/ wyjaśnienia, czy podana cena jest aktualną ceną sprzedaży po obniżce, ceną przed obniżką czy najniższą ceną z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Stwierdzona nieprawidłowość narusza art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.
- przy 13 produktach (odzież) stwierdzono, że uwidocznione na zielonych i pomarańczowych metkach ceny nie znajdowały się w jednym polu widzenia, co miało wpływ na czytelność informacji o aktualnej cenie towaru i mogło budzić wątpliwości konsumenta co faktycznej cenie za towar. Stwierdzona nieprawidłowość narusza art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*;
- przy 13 produktach (odzież) stwierdzono, że cena sprzedaży towaru po obniżce nie odpowiada komunikatowi o wartości obniżki wyrażonej w procentach (-30%, -40% lub -50%), co narusza art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.29.2026), w Załącznikach nr 1, 2 i 3 do protokołu kontroli, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

Z uwagi na nieobecność przedsiębiorcy bądź osoby upoważnionej w dniu zakończenia czynności kontrolnych, tj. 30.01.2026 r., dokumenty z przeprowadzonej kontroli zostały wysłane listem poleconym na adres siedziby spółki w dniu 02.02.2026 r. *Strona* w ustawowym terminie nie wniosła uwag do protokołu kontroli.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*, w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Wszelkie komunikaty dotyczące korzyści z obniżek muszą odnosić się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę, aby konsument miał jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację w zakresie wartości obniżki i ostatecznej ceny promocyjnej, którą zapłaci za towar.

Podczas kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze i uzupełniła brakujące ceny jednostkowe oraz brakujące informacje przy produktach oferowanych po obniżonych cenach, doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. Wobec powyższego odstąpiono od wydania decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 229, z późn. zm.).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach.

Pismem z dnia 19.02.2026 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przedstawienie informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2024 oraz określenia, do jakiej kategorii przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) kwalifikuje się kontrolowany przedsiębiorca.

W odpowiedzi *Strona* pismem z dnia 25.02.2026 r. przesłała kpię zeznania CIT-8 za rok podatkowy 2024. Niezależnie od powyższego informację o wielkości osiągniętych przez *Stronę* obrotów i przychodu, *Opolski WIIH* uzyskał od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą w XXX nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy 33 artykułach na 250 objętych kontrolą. Zaznaczyć należy, że spośród 250 towarów objętych kontrolą obowiązek uwidocznienia cen jednostkowych dotyczył 33 skontrolowanych towarów.

W przypadku produktów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach, przy wszystkich 24 produktach objętych kontrolą *Strona* nie uwidoczniła informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz nie

wyjaśniła znaczenia uwidocznionych cen, tj. czy podana cena jest aktualną ceną sprzedaży po obniżce, ceną przed obniżką czy najniższą ceną z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Ponadto 13 produktów (odzież) posiadało uwidocznione na zielonych i pomarańczowych metkach ceny, które nie znajdowały się w jednym polu widzenia, co miało wpływ na czytelność informacji o aktualnej cenie towaru i mogło budzić wątpliwości konsumenta co do faktycznej ceny za towar. Stwierdzono również, że cena sprzedaży towaru po obniżce nie odpowiadała komunikatowi o wartości obniżki wyrażonej w procentach (-30%, -40% lub -50%).

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując oceny **stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* stwierdził, że *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 33 towarach na 250 skontrolowanych, czym naruszyła obowiązek określony w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. W przypadku produktów oferowanych po obniżonych cenach, *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, brak wyjaśnienia znaczenia uwidocznionych cen oraz uwidocznienie ceny sprzedaży towaru po obniżce nie odpowiadającej komunikatowi o wartości obniżki wyrażonej w procentach naruszając tym samym art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Skali i wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono łącznie w odniesieniu do 57 towarów na 274 poddanych kontroli. Nieprawidłowości dotyczyły zarówno towarów sprzedawanych w cenach regularnych oraz w cenach obniżonych, co stanowi o szerokim charakterze ujawnionych naruszeń. Nieprawidłowość nie powstała incydentalnie, o czym świadczy skala stwierdzonych naruszeń szczególnie w przypadku cen jednostkowych, ponieważ naruszenie stwierdzono przy wszystkich skontrolowanych towarach, których dotyczył ten obowiązek. Zatem pod względem spełniania przez *Stronę* obowiązku informowania konsumentów o cenie jednostkowej naruszenie dotyczyło 100% towarów objętych kontrolą. Ponadto skala naruszenia w zakresie informowania o obniżce cen dotyczyła wszystkich objętych kontrolą 24 produktów i stanowi 100 % naruszeń. Zważając na ilość i rodzaj stwierdzonych naruszeń należy przyjąć, iż zarówno skala i waga nieprawidłowości są istotne, ponieważ konsumenci zostali źle poinformowani i wprowadzeni w błąd co do faktycznej korzyści płynącej z zastosowanej obniżki, a ponadto w 33 przypadkach nie zostali poinformowani o cenie jednostkowej towaru.

Kolejną przesłanką, wpływającą na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskanie korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył, że w toku kontroli Strona podjęła dobrowolne działania naprawcze, polegające na uzupełnieniu brakujących cen jednostkowych oraz brakujących informacji przy produktach oferowanych po cenach obniżonych.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy

na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przesłankę wielkości obrotów i przychodu za rok 2024 ocenił na podstawie informacji uzyskanej od *Strony* w dniu 09.03.2026 r. oraz Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego Warszawa - Śródmieście. Wielkość uzyskanych przez *Stronę* obrotów sugeruje, iż kontrolowany przedsiębiorca ma status mikroprzedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) dalej *Prawo przedsiębiorców*. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 *Prawa przedsiębiorców* do mikroprzedsiębiorców należy przedsiębiorca, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczył równowartości w złotych 2 milionów euro.

Opolski WIIH w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie uzyskał od *Strony* informacji dotyczącej średniorocznego zatrudnienia w kontrolowanej spółce, dlatego nie dysponuje danymi do jednoznacznego określenia jej statusu w rozumieniu przepisów *Prawa Przedsiębiorców*. Organ uznał zatem, że *Strona* plasuje się w zakresie pomiędzy mikro a małym przedsiębiorcą.

Po dokonaniu analizy dokumentacji przedłożonej przez *Stronę* w dniu 09.03.2026 r. oraz informacji uzyskanych od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, *Opolski WIIH* uznał, że wysokość nałożonej kary nie stanowi zagrożenia dla bytu ekonomicznego przedsiębiorcy. W ocenie organu jej wymierzenie pozwoli na realizację celów kary określonych w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str. 27, z późn. zm.), dalej *Dyrektywa 98/6/WE*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna zgodnie z wymaganiami *Dyrektywy 98/6/WE* powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być

proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, najniższej ceny z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a także aby wszelkie komunikaty dotyczące korzyści z obniżek odnosiły się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę – aby konsument miał jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację w zakresie wartości obniżki i ostatecznej ceny promocyjnej, którą zapłaci za towar.

Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przy wystąpieniu jednej z dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 33 towarach oferowanych w cenach regularnych (na 250 objętych kontrolą), a także nieprawidłowości przy 24 towarach oferowanych po obniżonych cenach (na 24 objęte kontrolą). Wagi naruszenia nie można zatem uznać za znikomą, ponieważ konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać dla nich rzetelnie uwidocznione. Dlatego też mimo podjęcia dobrowolnych działań naprawczych przez *Stronę*, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw, aby odstąpić od ukarania na podstawie przedmiotowej przesłanki – ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków z art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z *ustawy o informowaniu o cenach* kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*. Charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **1500 zł**. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole **w terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45-057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania.
3. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy

działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.).

7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. BASEPOL Sp. z o.o.
ul. Adama Mickiewicza 37/58
01-625 Warszawa
2. Wydz. BA
3. aa

KG